Eksamen i Statistisk Dataanalyse 2, 11. april 2013

Vejledende besvarelse

Opgave 1

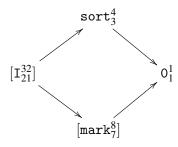
1. Forsøget bør udføres som et fuldstændigt randomiseret blokforsøg, hvor hver af de 4 behandlinger afprøves netop een gang inden for hver blok. For hver blok bestemmes ved lodtrækning, hvordan de 4 behandlinger skal fordeles på de 4 forsøgsenheder inden for blokken.

Den statistiske analyse af forsøget tager udgangspunkt i modellen

$$Y_i = \alpha(\mathtt{sort}_i) + A(\mathtt{mark}_i) + e_i$$

 $\text{hvor}\, A(1), \dots, A(8) \text{ er uafhængige} \sim N(0, \sigma_{\mathtt{mark}}^2) \text{ og } e_1, \dots, e_{32} \text{ er uafhængige} \sim N(0, \sigma^2).$

Et faktordiagram for forsøget ser ud som følger



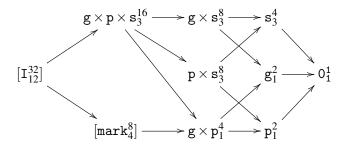
2. Forsøget er et 2ⁿ-forsøg med 8 sorter givet som kombinationer af 3 faktorer på hver 2 niveauer. De 8 sorter skal uddeles på marker af størrelse 4. For hvert par af marker kan man afprøve de 8 sorter, hvor man konfunderer en hoved- eller vekselvirkning med mark. Da vi har 8 marker til rådighed i forsøget, kan man med fordel benytte sig af partiel konfundering, hvor man på de 4 par af narker konfunderer henholdsvis trefaktorvekselvirkningen (på m1+m2) og hver af de 3 parvise vekselvirkninger (på m3+m4,m5+m6,m7+m8). En konkret forsøgsplan kunne se ud som vist i skemaet nedenfor.

Α	В	С	m1	m2	m3	m4	m5	m6	m7	m8
1	1	1	X			X		X		X
1	1	2		x		x	x		x	
1	2	1		x	x			x	x	
1	2	2	x		x		x			X
2	1	1		x	x	x				x
2	1	2	X		x		x		x	
2	2	1	X			хх			x	
2	2	2		x		x	x			X

En alternativ forsøgsplan kunne være at gentage et forsøgsdesign 4 gange, hvor man hver gang konfunderer trefaktorvekselvirkningen med mark (som gjort på m1+m2).

3. Da faktorerne gødning og plastic ikke kan varieres inden for mark, bør man ved lodtrækning allokere 2 marker til hver af de 4 kombinationer af gødning × plastic. Hver af de 4 sorter bør afprøves netop een gang inden for hver mark, og fordelingen inden for mark foretages ved lodtrækning. Der er således to trin i randomiseringen.

Forsøget er et split-plot forsøg, hvor mark er helplot, gødning×plastic er helplotfaktoren og sort er delplot-faktoren. Et faktordiagram for forsøget ser ud som følger



Opgave 2

1. Variablene alder og smerter før operationen so bør indgå i modellen som numeriske variable (kovariater), mens køn bør indgå som en faktor med 2 niveauer. Det vil være naturligt at tage udganspunkt i modellen

$$smerte_i = \alpha(koen_i) + \beta(koen_i) \cdot alder_i + \gamma \cdot sO_i + e_i$$

hvor e_1, \ldots, e_{46} er uafhængige $\sim N(0, \sigma^2)$. Modellen udtrykker, at der er en lineær sammenhæng mellem **smerte** og **alder**, hvor både skæring og hældning kan afhænge af køn (koen). Desuden indgår s0 som en slags baselinemåling i modellen. Modellen svarer til m1 i R-udskriften.

2. Som altid er der lidt valgfrihed m
ht. den rækkefølge, hvori der foretages modelreduktion. Man kan f.eks. starte med at fjerne effekten af s
0 (F=3.373, p=0.0738) svarende til at modellen reduceres til

$$smerte_i = \alpha(koen_i) + \beta(koen_i) \cdot alder_i + e_i$$

hvor e_1, \ldots, e_{46} er uafhængige $\sim N(0, \sigma^2)$.

Dernæst kan man teste hypotesen

$$H_0: \beta(\mathtt{m}) = \beta(\mathtt{f}) = \beta$$

om, at hældningen ikke afhænger af køn svarende til modellen

$$smerte_i = \alpha(koen_i) + \beta \cdot alder_i + e_i$$

hvor e_1, \ldots, e_{46} er uafhængige $\sim N(0, \sigma^2)$. Hypotesen godkendes (F = 0.1718, p = 0.6805).

Der viser sig heller ikke at være en signifikant sammenhæng mellem alder og smerte (F = 0.8435, p = 0.3633). Dette svarer til hypotesen $H_0: \beta = 0$ eller modellen

$$smerte_i = \alpha(koen_i) + e_i$$

hvor e_1, \ldots, e_{46} er uafhængige $\sim N(0, \sigma^2)$.

Endelig er der en signifikant effekt af køn (F=12.47,p=0.0010) således at vores slutmodel bliver

$$smerte_i = \alpha(koen_i) + e_i$$

hvor e_1, \ldots, e_{46} er uafhængige $\sim N(0, \sigma^2)$.

Parameterestimaterne for slutmodellen er

$$\alpha(f) = 50.35$$
, $\alpha(m) - \alpha(f) = -20.15$, $\hat{\sigma} = 19.77$.

Slutmodellen er en ensidet variansanalysemodel, hvor smerten efter operationen alene afhænger af køn. Mænd har signifikant mindre ondt end kvinder og den kvantitative forskel i smertepåvirkningen estimeres til 20.15. Et 95 %- konfidensinterval for forskellen kan beregnes i R og bliver

$$20.15 \pm t_{0.975,46} \cdot 5.706 = [8.66, 31.64],$$

hvor $t_{0.975,46} = 2.013$ er 97.5 %-fraktilen i en t-fordeling med 46 frihedsgrader og 5.706 er standard error på estimatet for forskellen som det fremgår af summary(m9).

3. I modellen m3 indgår koen som en faktor mens både alder og smerte før operation (s0) indgår som kovariater. Estimat samt 95 %- konfidensinterval kan bestemmes vha. estimable ud fra listen koefficienter som svarer til est4 og resultatet bliver 33.1[24.7,41.6].

Opgave 3

1. På baggrund af de foreslåede modeller modelA-modelH bør man ved besvarelsen af dette delspørgsmål i hvert tilfælde overveje: 1) om responsvariablen vo2max bør transformeres med logaritmen inden analysen, 2) hvordan variablen tid bør indgå i (den systematiske del af), 3) om patient bør indgå som systematisk eller tilfældig effekt og 4) om det er nødvendigt at modellere en seriel korrelation i modellen for at tage højde for, at vi har gentagne målinger (3 styk) over tid for hver patient.

For at opnå fuldt point for dette delspørgsmål skal man i sin besvarelse belyse alle aspekter nævnt ovenfor. I det følgende gives et bud på, hvad man konkret kunne anføre i sin besvarelse, men det er naturligvis ikke påkrævet, at man formulerer sig præcis som nedenfor.

Det er forholdsvis indiskutabelt, at patient bør indgå i modellen med tilfældig effekt. Variablen tid kan enten opfattes som en faktor (med 3 niveauer) eller som

en numerisk variabel. Hvis man inddrager tid som en numerisk variabel antager man som udgangpunkt, at der er en lineær sammenhæng mellem vo2max og tid, hvilket ikke er rimeligt i en udgangsmodel. Variablen tid bør derfor indgå som en faktor i udgangsmodellen.

Hvorvidt responsvariablen vo2max skal log-transformeres bør afgøres ved at se på relevante residual og QQ-plot. På baggrund af nedenstående figurer er det min opfattelse, at man frit kan vælge om udgangsmodellen tager udgangspunkt i vo2max eller log(vo2max). Der er en rimelig grad af varianshomogenitet på de to residualplots, mens der måske på baggrund af QQ-plottet vil være en svag tendens til at foretrække en model baseret på vo2max. Figurerne kan naturligvis ikke indgå i den skriftlige besvarelse, men det bør fremgå af besvarelsen, hvilke figurer I har støttet jer op af.

Vi mangler blot at diskutere om man bør bygge en seriel korrelationsstruktur ind i modellen. Dette kan f.eks. belyses ved at sammenligne AIC for *Diggle modellen* og den tilsvarende *Random intercept model*. Idet man bør vælge modellen med lavest AIC bliver konklusionen, at man bør vælge modelF som udgangspunkt for den statistiske analyse. Alternativt kan man vælge modelB, hvis man beslutter sig for at log-transformere vo2max inden analysen.

2. Med udgangspunkt i modelF konstaterer man først, at det er muligt at fjerne tre-faktorvekselvirkningen gruppe \times sex \times factor (tid) (*L.Ratio* = 0.0981, p = 0.9521).

Dernæst viser det sig, at man kan fjerne en af de parvise vekselvirkninger, gruppe \times sex, (*L.Ratio* = 0.0408, p = 0.8398). Det øvrige parvise vekselvirkninger har stærkt signifikante effekter med p-værdier < 0.0001. For en god ordens skyld bør man også argumentere for, at man ikke kan fjerne effekten af age.

Slutmodellen kan skrives som

$$vo2max_i = \alpha(gruppe \times tid_i) + \beta(sex \times tid_i) + \gamma \cdot age_i + A(patient_i) + D_i + e_i$$

hvor e_1, \ldots, e_{405} er uafhængige $\sim N(0, \sigma^2)$ og $A(1), \ldots, A(135)$ er uafhængige $\sim N(0, \sigma^2_{\texttt{patient}})$. D_i 'erne beskriver korrelationsstrukturen fra Diggle modellen i kompendiets kapitel 10.3.

Den systematiske del af slutmodellen er en additiv model med parvise vekselvirkninger af gruppe × tid og sex × tid. Desuden indgår variablen age som en kovariat i slutmodellen. Det er svært at give en præcis fortolkning af modellen og parameterestimaterne, så det kræves ikke, at man oplister alle parameterestimaterne og forklarer præcis, hvad de udtrykker.

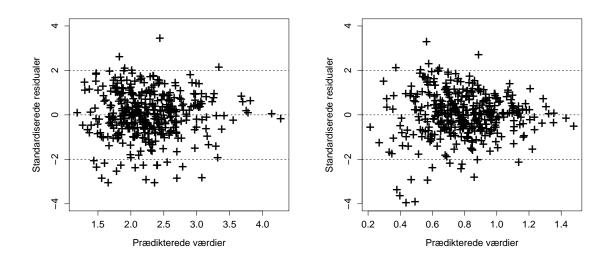
3. Man bør i første omgang genfitte slutmodellen fra delspørgsmål 2. med REML-estimation. Dernæst kan man bruge estimable-funktionen i R til at udtrække estimat samt konfidensinterval for den ønskede kombination af variablene i modellen. Den konkrete fremgangsmåde afhænger lidt af, hvordan man får parametriseret slutmodellen i R, og et eksempel kan ses i R-udskriften nedenfor. Estimat samt konfidensinterval bliver

4. I R-udskriften nedenfor er vist, hvordan man for de 4 kombinationer af sex og gruppe ved brug af estimable-funktionen kan estimere tilvæksten fra 7 til 13 måneder. Det ses at for kontrolgruppen (gruppe=K) er der både for mænd og kvinder en signifikant tilvækst i vo2max fra 7 til 13 måneder. Derimod ses ingen signifikant ændring i interventionsgruppen (gruppe=I) fra 7 til 13 måneder.

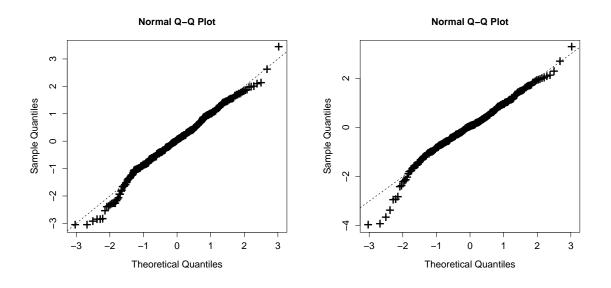
Hvis man som foreslået i opgaveformuleringen indfører en ny tidsfaktor, hvor niveauerne tid=7 og tid=13 slås sammen, så er det muligt at lave eet samlet test for, om der sker en ændring fra 7 til 13 måneder. Den tilhørende likelihood ratio teststørrelse bliver 18.14 og den approksimative p-værdi er < 0.0004, hvilket dokumenterer, at der i datasættet sker en ændring fra 7 til 13 måneder. Dette test giver dog ikke direkte information om, for hvilke kombinationer af gruppe og sex der ses en ændring.

Eksempel på R-kode som kunne være brugt til løsning af opgave 3

```
> ### fit af modeller til brug ved modelkontrol
> library(gmodels)
> data3<-read.table(file="data3.txt",header=T)</pre>
> modkontrol <-lm(vo2max~gruppe*sex*factor(tid)+age+factor(patient),data3)
> lmodkontrol<-lm(log(vo2max)~gruppe*sex*factor(tid)+age+factor(patient),data3)</pre>
> ### optegning af residualplot og QQ-plot
> plot(predict(modkontrol),rstandard(modkontrol),cex=2,pch="+",ylim=c(-4,4)
       ,xlab="Prædikterede værdier",ylab="Standardiserede residualer")
> abline(h=c(-2,0,2),1ty=2)
> plot(predict(lmodkontrol),rstandard(lmodkontrol),cex=2,pch="+",ylim=c(-4,4)
       ,xlab="Prædikterede værdier",ylab="Standardiserede residualer")
> abline(h=c(-2,0,2),1ty=2)
> qqnorm(rstandard(modkontrol),cex=2,pch="+")
> abline(0,1,1ty=2)
> qqnorm(rstandard(lmodkontrol),cex=2,pch="+")
> abline(0,1,1ty=2)
> ### fit af modeller fra opgaveformulering
> library(nlme)
> modelA<-lme(log(vo2max)~gruppe*sex*tid+age,random=~1|patient
+ ,data3,corr=corGaus(form=~tid|patient,nugget=T))
> modelB<-lme(log(vo2max)~gruppe*sex*factor(tid)+age,random=~1|patient
+ ,data3,corr=corGaus(form=~tid|patient,nugget=T))
> modelC<-lm(log(vo2max)~gruppe*sex*factor(tid)+age+factor(patient),data3)
> modelD<-lme(log(vo2max)~gruppe*sex*factor(tid)+age,random=~1|patient
+ ,data3)
> modelE<-lme(vo2max~gruppe*sex*tid+age,random=~1/patient
+ ,data3,corr=corGaus(form=~tid|patient,nugget=T))
> modelF<-lme(vo2max~gruppe*sex*factor(tid)+age,random=~1|patient
```



Figur 1: Residualplot af standardiserede residualer tegnet op imod prædikterede værdier baseret på utransformerede variable (venstre figur) og log-transformerede variable (højre figur).



Figur 2: QQ-plot af standardiserede residualer for statistisk model baseret på utransformerede variable (venstre figur) og log-transformerede variable (højre figur).

- + ,data3,corr=corGaus(form=~tid|patient,nugget=T))
- > modelG<-lm(vo2max~gruppe*sex*factor(tid)+age+factor(patient),data3)</pre>
- > modelH<-lme(vo2max~gruppe*sex*factor(tid)+age,random=~1|patient
- + ,data3)
- > ### sammenligning af AIC for udvalgte par af modeller
- > anova(modelB, modelD)

Model df AIC BIC logLik Test L.Ratio p-value modelB 1 17 -522.5824 -455.0709 278.2912 modelD 2 15 -514.7801 -455.2112 272.3900 1 vs 2 11.80229 0.0027

> anova(modelF,modelH)

Model df AIC BIC logLik Test L.Ratio p-value modelF 1 17 46.14926 113.6607 -6.074631 modelH 2 15 57.23878 116.8077 -13.619389 1 vs 2 15.08952 5e-04

- > ### modelreduktion med udgangspunkt i modelF
- > model0<-lme(vo2max~gruppe*sex*factor(tid)+age,random=~1|patient
- + ,data3,corr=corGaus(form=~tid|patient,nugget=T),method="ML")
- > model1a<-lme(vo2max~gruppe*sex*factor(tid),random=~1|patient
- + ,data3,corr=corGaus(form=~tid|patient,nugget=T),method="ML")
- > model1b<-lme(vo2max~gruppe*sex+gruppe*factor(tid)+sex*factor(tid)+age,random=~1|patien
- > anova(model1a, model0) ### test for effekt af age

Model df AIC BIC logLik Test L.Ratio p-value model1a 1 16 26.16091 90.2231 2.919545 model0 2 17 -14.41808 53.6480 24.209039 1 vs 2 42.57899 <.0001

> anova(model1b, model0) ### test for trefaktorvekselvirkning

Model df AIC BIC logLik Test L.Ratio p-value model1b 1 15 -18.31993 41.73837 24.15997 model0 2 17 -14.41808 53.64800 24.20904 1 vs 2 0.0981449 0.9521

- > model2a<-lme(vo2max~gruppe*factor(tid)+sex*factor(tid)+age,random=~1|patient,data3,corr
- > model2b<-lme(vo2max~gruppe*sex+sex*factor(tid)+age,random=~1|patient,data3,corr=corGaus
- > model2c<-lme(vo2max~gruppe*sex+gruppe*factor(tid)+age,random=~1|patient,data3,corr=core
- > anova(model2a,model1b) ### test for effekt af gruppe*sex

Model df AIC BIC logLik Test L.Ratio p-value model2a 1 14 -20.27909 35.77533 24.13954 model1b 2 15 -18.31993 41.73837 24.15997 1 vs 2 0.04084312 0.8398

> anova(model2b,model1b) ### test for effekt af gruppe*factor(tid)

```
logLik
       Model df
                       AIC
                                BIC
                                               Test L.Ratio p-value
           1 13 -0.207615 51.84292 13.10381
model2b
           2 15 -18.319934 41.73837 24.15997 1 vs 2 22.11232 <.0001
model1b
```

> anova(model2c,model1b) ### test for effekt af sex*factor(tid)

```
Model df
                      AIC
                               BIC
                                     logLik
                                              Test L.Ratio p-value
model2c
           1 13 -0.67947 51.37106 13.33973
model1b
           2 15 -18.31993 41.73837 24.15997 1 vs 2 21.64046 <.0001
```

- > model3a<-lme(vo2max~gruppe+sex*factor(tid)+age,random=~1|patient,data3,corr=corGaus(for
- > model3b<-lme(vo2max~gruppe*factor(tid)+sex+age,random=~1|patient,data3,corr=corGaus(for
- > anova(model3a,model2a) ### test for effekt af gruppe*factor(tid)

```
Model df
                                      logLik
                       AIC
                                BIC
                                               Test L.Ratio p-value
           1 12 -2.169471 45.87717 13.08474
model3a
           2 14 -20.279090 35.77533 24.13954 1 vs 2 22.10962 <.0001
model2a
```

> anova(model3b,model2a) ### test for effekt sex*factor(tid)

```
Model df
                                     logLik
                                              Test L.Ratio p-value
                      AIC
                               BIC
           1 12 -2.63566 45.41099 13.31783
model3b
           2 14 -20.27909 35.77533 24.13954 1 vs 2 21.64343 <.0001
model2a
```

- > ### genfitter slutmodellen med REML-estimation
- > slutmodel<-lme(vo2max~gruppe*factor(tid)+sex*factor(tid)+age,random=~1|patient,data3,co
- > summary(slutmodel)

	Value	Std.Error	DF	t-value	p-value
(Intercept)	3.01011516	0.152072172	264	19.7939907	4.357101e-54
gruppeK	-0.04660505	0.065402266	131	-0.7125907	4.773664e-01
factor(tid)7	0.34893345	0.024015100	264	14.5297518	1.511095e-35
factor(tid)13	0.36414326	0.030109479	264	12.0939740	4.356221e-27
sexM	0.44053563	0.095554592	131	4.6103031	9.433176e-06
age	-0.02129765	0.002980695	131	-7.1451957	5.606995e-11
<pre>gruppeK:factor(tid)7</pre>	-0.15045355	0.032358218	264	-4.6496242	5.259750e-06
<pre>gruppeK:factor(tid)13</pre>	-0.08261269	0.040569853	264	-2.0363074	4.271752e-02
<pre>factor(tid)7:sexM</pre>	0.19904591	0.047593459	264	4.1822115	3.931888e-05
<pre>factor(tid)13:sexM</pre>	0.25924016	0.059671384	264	4.3444637	1.993079e-05
factor(tid)13:sexM	0.25924016	0.059671384	264	4.3444637	1.993079e-05

Estimate Std. Error t value DF Pr(>|t|) Lower.CI (1 0 0 1 1 50 0 0 0 1) 3.009152 0.09345097 32.20033 131 0 2.824283 Upper.CI (1 0 0 1 1 50 0 0 0 1) 3.19402

```
> ### udtrækker tilvæksten fra 7 til 13 måneder for de 4 forskellige kombinationer
> ### af gruppe og sex ved brug af estimable
> ###
> ### age sættes til 50 år ved beregningerne men dette har ingen betydning for
> ### de beregnede tilvækster
> m50I7<-c(1,0,1,0,1,50,0,0,1,0)
> m50K7<-c(1,1,1,0,1,50,1,0,1,0)
> f50I7<-c(1,0,1,0,0,50,0,0,0,0)
> f50K7<-c(1,1,1,0,0,50,1,0,0,0)
> m50I13<-c(1,0,0,1,1,50,0,0,0,1)
> m50K13<-c(1,1,0,1,1,50,0,1,0,1)
> f50I13<-c(1,0,0,1,0,50,0,0,0,0)
> f50K13<-c(1,1,0,1,0,50,0,1,0,0)
> diffmI<-m50I13-m50I7
> diffmK<-m50K13-m50K7
> difffI<-f50I13-f50I7
> difffK<-f50K13-f50K7
> differences<-rbind(diffmI,diffmK,difffI,difffK)</pre>
> estimable(slutmodel, differences, conf.int=0.95)
         Estimate Std. Error
                               t value DF
                                               Pr(>|t|)
                                                           Lower.CI
diffmI 0.07540406 0.04653710 1.6202998 264 0.1063617029 -0.01622705 0.16703517
diffmK 0.14324492 0.04777072 2.9985928 264 0.0029710793 0.04918484 0.23730501
difffI 0.01520981 0.02401510 0.6333438 264 0.5270574586 -0.03207569 0.06249532
difffK 0.08305068 0.02344947 3.5416872 264 0.0004698759 0.03687890 0.12922245
> ### definerer (-som anført i opgaveformuleringen) en ny version
> ### af tid med kun to niveauer
```

- > data3\$tidny<-factor(data3\$tid) ### laver faktor version af tid
- > levels(data3\$tidny) ### nytid har 3 niveauer: 1,7,13
- [1] "1" "7" "13"
- > levels(data3\$tidny)<-c("1","7:13","7:13") ### slår 2 af niveauerne sammen
- > levels(data3\$tidny) ### nytid har nu kun 2 niveauer: 1, 7:13
- [1] "1" "7:13"
- > ### tester dernæst model2a mod en tilsvarende model, hvor
- > ### tid erstattes af den nye faktor tidny
- > modelny<-lme(vo2max~gruppe*tidny+sex*tidny+age,random=~1/patient,data3,corr=corGaus(for
- > anova(modelny,model2a)

```
Model df
                       AIC
                                BIC
                                      logLik
                                              Test L.Ratio p-value
           1 11 -8.140655 35.90210 15.07033
modelny
model2a
           2 14 -20.279090 35.77533 24.13954 1 vs 2 18.13844
```